



72834

# Nova pot

**Trsta ne damo italijanskim imperialistom!**

Res je zelo čudna zahteva današnjih italijanskih osvajalcev, da se prepusti njim ozemlje nekoga našega naroda zato, ker je njihovim prednikom uspelo, da z nasiljem in drugimi sredstvi poitalijančijo dve tretjini mesta na tem ozemlju.

Edvard Kardelj

Cena RM 0.20

Leto I. - Štev. 1

Informacijski vestnik OOOF Celje, izhaja vsako soboto

V Celju, dne 2. junija 1945

## Maršal Tito v Celju

V četrtek 31. maja 1945 se je na vse zgodaj razširila vest, da pride maršal Jugoslavije Josip Broz - Tito v Celje. Takoj so se začele zbirati po ulicah množice ljudi. Videl si delavce iz cinkarne, zraven njih tovariše iz tovarne Westen s svojo zastavo, železničarje z godbo, ženske z zelenjem, mladino in pionirke s cvetjem in zastavicami. Vsi so nosili transparente kakor: Trst je naš, Celovec bo vedno jugoslovanski, Živel maršal Tito, Živel maršal Stalin. Posebno mladina je prirejala velike ovacije našemu maršalu in s cvetjem v rokah čakala, da posuje pot, kjer se bo peljal tisti, ki nas je vodil vsa štiri leta, ko so se naši bratje borili proti okupatorju, proti švabski sodrgi in njenim pomagačem Madžarom, Italijanom in drugim, ki so zatirali naše narode in jih skušali uničiti.

Pred štabom III. jugoslovanske armije so pričakali tov. maršala Tita zastopniki vojske in celjskega okrožja z armijsko godbo in častno stražo.

V spremstvu maršala Tita so se nahajali predsednik prve narodne vlade Slovenije tov. Boris Kidrič, minister za trgovino in rudarstvo tov. Franc Leskovšek, podpredsednik narodne vlade Slovenije dr. Marjan Breclj, predsednik IOOF tov. Vidmar in tovarišica Lidija Šentjurec, organizacijski sekretar CK KPS.

Ko je stopil maršal Tito iz avtomobila, je zaigrala godba in v imenu III. jugoslovanske armije je raportiral dežurni podpolkovnik. Nato ga je v imenu celjskega okrožja pozdravil sekretar tov. Gašperič Maks.

V svojem pozdravu je okrožni sekretar izrazil veselje, da je maršal Tito obiskal naše mesto. Izjavil je, da mu bomo sledili povsod, kot smo mu sledili doslej.

Čez pol ure se je maršal Tito odpejval dalje proti Mariboru. Za vse, ki so ga videli, je bil ta dan njihov največji dan v življenju. Lik maršala Tita jim bo ostal vedno v spominu.

Celje, 1. junija 1945.

## Maršal Tito drugič v Celju

Na svojem povratku iz Maribora se je predsednik jugoslovanske enotne demokratske vlade in minister za narodno obrambo tov. maršal Tito peljal danes ob treh popoldne skozi celjske ulice proti Zagrebu. Množice, ki so se v kratkem času pred njegovim prihodom zbrale na ulicah, so mu burno vzklikale in ga posipavale s cvetjem. Mladina mu je zaustavila avto, mu vzklikala in mu polagala cvetje na avto. Marsikatera mladenka je doživela srečo, da ji je naš maršal tovariš Tito stisnil roko, marsikaterega pionirka je maršalova roka pobožala.

Celje je s tem dokazalo svojo ljubezen do našega ljubljene maršala in vodnika tovariša Tita.

# Celje manifestira

V nedeljo dne 27. maja je Celje na veliki okrožni manifestaciji mogočno manifestiralo svojo pripadnost k novi federativni in demokratični Jugoslaviji in našemu velikemu in genialnemu voditelju maršalu Titu.

Na tisoče ljudi iz vseh okrajev celjskega okrožja se je pripeljalo že v zgodnjih jutranjih urah na vozovih, okinčanih s cvetjem in zastavami naše nove Titove Jugoslavije v Celje ter sproščeno prepevalo partizanske in narodne pesmi.

Staro in mlado, vse, prav vse je drvelo pred magistrat, kjer je bilo zbirališče. Tu si videl vzklikati zdrava kmečka dekleta poleg sivolasih mamic in očetov, ki so pomagali že prvim štajerskim partizanom, vedoč, da bo prišel ta veliki dan, ko bodo zopet smeli govoriti svoj materin jezik; videl si vzklikati naše delavce, ki so že prvi dan po izgonu okupatorja pričeli z udarniškim delom, da čim več pripomorejo k obnovitvi naše domovine. Vsem si bral iz oči ponos, da so pripadniki slovenskega naroda, tistega junaškega naroda, ki je znan širom sveta po svoji hrabri borbi proti fašizmu.

Okoli pol desete ure je krenila slavnostna povorka na čelu z godbo III. Jugoslovanske armije skozi mesto. V povorki, ki je izgledala kot reka ljudi, zastav in napisnih tabel, so poleg velikega števila civilnega prebivalstva korakale tudi edinice III. Jugoslovanske armije in VNO proti okusno okrašeni tribuni pred kolodvorom. Tam je množica takoj preplavila ves trg in del Prešernove ulice.

Naša vojska je v častnem mimohodu pozdravila predstavnike III. Jugoslovanske armije, predsednika enotnih delavskih sindikatov tov. Perka, člane OOOF Celje s sekretarjem tov. Gašperičem na čelu, člane Okrožnega odbora ZSM in člane okrajnega odbora OF, ki so se nahajali na tribuni.

Množica je navdušeno vzklikala maršalu Titu, novi slovenski vladi, enotni vladi demokratične in federativne Jugoslavije, naši hrabri Jugoslovanski armadi, bratski Rdeči armadi in zaveznikom; odločno je zahtevala priključitev Trsta s Slovenskim Primorjem in Istro ter Koroško k federativni Jugoslaviji.

Ko je godba odigrala himno »Naprej zastave Slave«, je pozdravila tov. Iva Rakar, članica Okrožnega odbora OF Celje, vse navzoče in podala besedo tov. sekretarju OOOF Celje, tov.

**GAŠPERIČ MAKSU,**

ki je med drugim dejal sledeče:

»Tovariši! Poudarjam, da smo se osvobodili skupno z ostalimi narodi Jugoslavije! V tej borbi se je kovalo bratstvo in enotnost vseh narodov Jugoslavije. Ako pogledamo nazaj v preteklost stare Jugoslavije, vidimo, da so bile na

delu temne sile, ki so umetno vnašale razdor med narode Jugoslavije in jih tako oslabiljene in razcepljene izročale v milost in nemilost tujcem. V tej borbi so se ti izrodki prelevili v največje krvnike jugoslovanskih narodov. Našli so se razni gnusni izdajalci kot so Mihajlovič, Nedič, Pavelič, Maček in pri nas v Sloveniji Rupnik in škof Rožman, ki so za judežve groše bili sluge okupatorja in podpirali bratomorno klanje. V najtežjih trenutkih so ti izdajalci zarili nož v hrbet lastnemu narodu. Naša borba je ustvarila nekaj, česar slovenski narod kakor tudi ostali jugoslovanski narodi še niso nikoli imeli. Ustvarili smo slavno in junaško Jugoslovansko armado, armado, ki je ovenčana z velikimi slavnimi zmagami. Naša Jugoslovanska armada pod vrhovnim komandantom tov. maršalom Titom na čelu se od stare jugoslovanske vojske razlikuje kot noč in dan. Naša vojska se je razvila iz malih partizanskih deset in čet. Rasla je iz narodov Jugoslavije, iz samega ljudstva in se oboroževala z orožjem, ki ga je strgala sovražniku iz rok.

Imeli nismo ne orožja, ne magacinov, ne tovarn, toda kljub temu smo vzdržali, se borili in zmagali. Takšna dejanja, ki so edinstvena v zgodovini človeštva, je zmogla naša vojska samo zato, ker je rasla iz narodov Jugoslavije, ker je rasla iz samega ljudstva, ker je imela pomoč in zaščito vsega naroda. Naš narod je žrtvoval vse, tudi zadnji košček kruha za našo vojsko. Naš narod je sam hranil in oskrboval partizane z veliko ljubeznijo, v svesti, da goji svoje najdražje. Naša Jugoslovanska armada je prava narodna vojska, ki bo buden čuvar naših meja. Jugoslovanska armada je garant, da se bodo vse s krvjo priborjene demokratične pravice tudi očuvale. Naša Jugoslovanska armada je skupno z zavezniki tolkla skupnega sovražnika ter vodila težak boj in si je priborila tudi pred zunanjim svetom velik ugled in zavezniško priznanje. Priborila nam je pravice in simpatije vsega demokratičnega sveta, vsega svobodoljubnega človeštva.

Naši bratje in sestre so v Istri, Trstu, Slovenskem Primorju in Koroški desetletja ječali v suženjstvu in krvaveli. V tej osvobodilni borbi so se tudi oni pridružili Osvobodilni fronti. Tudi narodnostne manjšine v teh pokrajinah so formirale pod vodstvom naše Jugoslovanske armade svoje brigade in pred celim svetom manifestirale za Titovo Jugoslavijo, ki jim priznava vse avtonomne manjšinske pravice.

Naša vojska je osvobodila Istro, Trst in vse Slovensko Primorje izpod italijanskega fašizma. Našle pa so se nekatere temne sile v Italiji in celo v zavezniških deželah, ki nam hočejo očitati imperializem ter Musolinijeve in Hitlerjeve metode o osvajanju tujih ozemelj in zasužnjevanje tujih narodov. Mi odločno zavračamo takšna podla

podtikanja in kličevo: Reka, Trst, Gorica — to naša je pravica! Odločno kličevo: Tujega nočemo — svojega ne damo!

V Trstu je ostala naša vojska in postavljena je civilna oblast, ki je zrasla iz Osvobodilne fronte. Italijanski fašisti pa, ki so do včeraj ropali, požigali in morili po naši zemlji, nam hočejo očitati imperializem.

Tudi na Koroškem nam hočejo nekatere reakcionarne sile kratiti pravice. Toda tam se je ljudstvo že davno združilo v OF in se borilo pod zastavo nove Jugoslavije. Korošci so si na svoboden, demokratičen način izvolili Pokrajinski odbor za Koroško, ki predstavlja edinega predstavnika in edino legitimno oblast. Ob kapitulaciji Nemčije pa se je organizirala tam nekaka deželna vlada — Landesregierung iz bivših fašističnih voditeljev, ki pod plaščem demokracije in pod zaščito angleškega komandanta ob sodelovanju bivših gestapovcev in SS-ovcev preganjajo in nacionalno zatirajo naš narod.

Prepričani smo, da bo vsa demokratična in svobodoljubna javnost v zavezniških državah podprla naše pravične zahteve in onemogočila delo reakcionarnim in temnim silam v svoji sredini.

Živahni medklici in ploskanje so spremljali govor tovariša sekretarja.

Za njim je govoril zastopnik naše vojske, bivši komandant IV. oper. zone, tovariš polkovnik Štante Peter, ki je kot domačin žel posebnop toplav. Med ostalim je rekel:

»Težka je bila borba, katero je bil slovenski narod skupno, ramo ob rami z narodi Jugoslavije, s slavno Rdečo armado in z ostalimi zavezniki, težke so bile žrtve, katere smo položili na oltar naše svobode. Toda nobena žrtev ni pretežka in predragocena za to, za kar smo se borili in kar smo si priborili.

Mesto Celje z okolico je dalo velike žrtve na stotine in stotine najboljših sinov in hčera je položila svoja življenja pred okupatorja, na stotine in stotine najboljših sinov je položilo svoja življenja za svojo svobodo, na tisoče jih je odšlo v koncentracijska taborišča v Nemčijo. Iz naše lepe, zelene Štajerske je hotel okupator v kratkem času napraviti pravi rajh.

Tovariši in tovarišice, mi smo pričeli temu, da jim to ni uspelo. Kljub težki in neenaki borbi smo vztrajali in zmagali. Borba z orožjem je verjetno končana. Toda čakajo nas še težki časi borbe za obnovo naše izropane in požgane domovine. Čaka nas še težka borba, borba obnove. Tovariši, govorim vam kot delavec, ki sem delal skupno z vami v fabrikah pri Westnu in v cinkarni! Poznam vas, imel sem



vas v spominu v štirih letih na planinah, kjer smo se borili za svobodo domovine, svobodo delavskega ljudstva. Ves ta čas sem vedel od vsega začetka, da je zmaga naša, ker vodimo pravično borbo. Zmagati moramo kot borci proti okupatorju in proti domačim izdajalcem. Prepričan sem danes, kot sem bil leta 1941, da bomo zmagali ta poslednji boj, da bomo v najkrajšem času odpravili te sledove štiriletne borbe, katera je pustošila našo domovino, da bo naša mladina prej prišla na tista mesta kamor spada.

Slovenija je svobodna, Jugoslavija je svobodna, svobodno je vse delavno ljudstvo. Če smo do sedaj delali za druge, bomo odslej naprej delali zase. Treba bo visoko zavihati rokave, zato bo treba težkega dela, težkega truda, da bomo čimprej postavili in popravili vse, kar je bilo porušeno. Naša dolžnost je, da se zavedamo, da nismo več narod hlapcev, temveč narod zmagovalcev. Dvignimo visoko glave, delajmo z zavestjo, da delamo zase, da delamo za boljšo, srečno Titovo Jugoslavijo!

Nato je pozdravil navzoče s toplim govorom tov. politkomisar III. Jugoslovanske armije, polkovnik Petričević, ki je poudaril, da smo se vsi narodi v Jugoslaviji borili za vse narode v Jugoslaviji.

Delavski pevski zbor je zatem zapel »Pozdravno pesem delavcev«.

Tovariš Perko, načelnik enotnih sindikalnih organizacij, je nato povzel besedo in oprostil odsotnost ministra za industrijo in rudarstvo tov. Leskoka in rekel:

»Na bojnem polju smo zmagali. V teku osvobodilne borbe, ki smo jo vodili in katero so začeli prvi delavci-borci, so uspeli s Komunistično partijo na čelu združiti vse pozitivne in zdrave sile slovenskega naroda in ga povezati z ostalimi narodi Jugoslavije v borbo za svojo svobodo. Toda, če bi mi ne imeli v tej borbi že v borbah preizkušeno Komunistično partijo, ki je dosledno vodila borbo za svobodo naše domovine in za delavnega človeka, bi mi ne imeli Osvobodilne fronte ter bi ne mogli organizirati Jugoslovanske Osvobodilne fronte ter bi ne mogli organizirati Jugoslovanske armade. Danes ne bi zborovali in ne bi imeli možnosti, da se zberemo tu. Tako delavci in nameščenci morajo biti enotno organizirani. Mi hočemo pošteno živeti; pošteno plačilo in pošteno delo. In prav zato nam je taka organizacija potrebna. S to organizacijo se nam ne bo treba boriti proti oblasti, kajti oblast je danes v naših rokah, v rokah delavnega človeka in prav zaradi tega bodo mogle naše strokovne organizacije postaviti naši državni oblasti zahteve za izboljšanje pogojev našega življenja. Da ne bo nikogar, ki bi bil izven teh organizacij! Kot je bila naša slovenska mladina na prvem mestu v naši borbi, tako mora biti tudi prva pri obnovi. Ona ne bo rušila strojev in sabotirala dela, kot je to delala pod okupatorjem, ampak nasprotno, sedaj bomo tekmovali, kdo bo več storil, kdo bo boljše storil, saj bo to storil za sebe, za nas vse!«

Celjska godba je po govoru tovariša Perka zaigrala koračnici »Hej brigade« in »Nabrusimo kose«, nakar je duhovnik tov. Videčnik, član OOOFF Celje, pozdravil množico:

»Pozdravljam vas kot slovenski duhovnik-partizan.

Ko je leta 1941 Hitler poslal svoje horde v Spodnje Štajersko in hotel pokončati vse, kar je slovenskega, pokončati ves slovenski narod, ki je bil val tod. Takrat je Komunistična partija pozvala vse poštene Slovence v skupno Osvobodilno fronto, v borbo. V to fronto se je vključil tudi del slovenske duhovščine, ki se je zavedal,

## Od produkcije premoga je odvisna obnova prometa

Požgani in izropani domovi na Kozjanskem, požgane vasi, družine z otroci brez strehe, brez vsake živine po Savinjski dolini, prazni magacini in opustošene trgovine po mestih je zapuščina okupatorja.

Kočevski Nemci so tekom štirih let izpremenili polja in prijazne kmečke hiše po Bizeljskem pri Brežicah in Krškem v razvaline, uničevali vse, kar do takrat še niso uničili. Izgnanci-trpini se vračajo iz taborišč na svojo grudo veselja, a njihova zemlja in dom jih čakata prazna, tuja in brez življenja.

Veseli, da so zopet na svoji zemlji, ki so jo gnojili s svojim znojem že njihovi dedje in pradedje, na zemlji, ki so jo za ceno svojih življenj osvobodili in povrnili borci jugoslovanskih narodov, že vihajo rokave, prav tako kot na Kozjanskem in v Savinjski dolini, da zabrišejo sledove razvalin in zgradijo nov dom, prijaznejši in srečnejši od prejšnjega.

Toda vsi ti rabijo hrane zase in za otroke, rabijo orodje, rabijo pomoči. Pomoč je nujna, a železnice so porušene. Železolivarne in tovarne, vagonске delavnice čakajo na premog, da bodo lahko zadostile potrebam obnove prometa. Dvig produkcije premoga, ki je osnova obnove prometa in celokupne obnove gospodarskega življenja, je največje važnosti. Žilave rudarske roke že stiskajo krampe po jamah v Hrastniku, Trbovljah in Zagorju, železo že poje veselejše pesem ob črnem revirskem kamnu, produkcija premoga se iz dneva v dan dviga in že prekaša produkcijo pod okupatorjem. Rudarji so v svesti svoje naloge pri obnovi in izvedli jo bodo s svojim udarništvom pri delu, če se bomo vsi zavedali svojih dolžnosti do skupnosti, ustvarjene v štiriletni borbi. **Dolžnost do skupnosti je v naši borbi postala zakon, napisan s krvjo in žrtvami!** Vestno smo izpolnjevali ta zakon dolžnosti in zmagali! Prav tako moramo tudi sedaj vestno izpolnjevati ta zakon, da bomo čim prej dosegli popolno zmagajo na gospodarskem po-

da mora biti tam, kjer je narod, ki se je zavedal svoje dolžnosti, da mora z narodom trpeti, da mora z narodom tudi umreti, če je potreba. Stisnili smo takrat pesti, ko smo odšli pod vodstvom Osvobodilne fronte v borbo za svobodo našega naroda in si želeli, da naš narod ne bo nikoli več potil krvavega potu, da ne bo več bičan in s trnjem kronan, kot je bil sedaj.

Tovariši in tovarišice! Osvobodilna fronta je s svojim programom obljubila svobodo, obljubila svobodno, demokratsko in federativno Jugoslavijo. Obljubila je Osvobodilna fronta tudi veliko in svobodno Slovenijo. Svoboda pa ni mišljena samo kot svoboda v narodnostnem oziru, ampak kot svoboda v vseh ozirih, torej tudi kot svoboda vere in vesti. Da je Osvobodilna fronta to hotela in to, kar je hotela, da je tudi izpolnila, vidimo danes, ko se nahajamo v svobodni Sloveniji. Lanskega leta je bila v Črnomlju velika manifestacija in velik kongres. Osnovana je bila verska komisija, ki bo rešila odnose med cerkvijo in državo. Ta komisija je garant in dokaz, da bo Osvobodilna fronta tudi izvedla to, kar je obljubila: svobodo vesti in vere.

lju. Naloga dvigniti produkcijo premoga stoji pred vsemi! Rudarji bodo z udarniškim delom rešili to nalogo, mi pa s tem, da jim bomo preskrbeli hrano. Preko 30.000 ljudi potrebuje hrano v revirjih. Pomagati jim, je naša dolžnost, ker smo trenutno odvisni sami od sebe. Vsi okrajji morajo napeti vse sile in čisto načrtno takoj priskočiti s hrano na pomoč vsem prizadetim.

Ne samo revirjem, tudi Gornji Savinjski dolini, Kozjanskemu, Brežicam in Celju moramo pomagati. Okrajji Laško, Žalec in Vransko naj prevzamejo skrb za revirje, Slovenj-

gradec, Soštanj in Konjice za Gornjo Savinjsko dolino, Šmarje in Rogatec za Kozje in Brežice, a Celje okolica za mesto Celje. Tako bomo načrtno pristopili k organizirani pomoči.

Pristopimo k izvajanju široke kampanje, samoiniciativno začnimo zbirati hrano, pošiljajmo prizadetim govejo živino, krave mlekarice, organizirajmo prevoz hrane — skratka pomagajmo! Nihče se ne sme odtegovati, nihče ne sme stati ob strani. Zene, mladina, OF odbori, vsi, prav vsi pojdemo na delo! »Ne smemo dopustiti, da bi sovražnik trgoval z našo lakoto« (Kardelj). Takoj na delo, da bomo izpolnili svojo dolžnost do skupnosti, da bomo pomagali dvigniti produkcijo premoga in s tem čim prej obnoviti prometne zveze — osnovo za naš gospodarski razvoj.

Jasko

## Tedenski politični pregled

London, 23. maja. Danes dopoldne je podal angleški ministrski predsednik Churchill angleškemu kralju ostavko svoje vlade. S tem je razpuščena koalicijska vlada, ki je bila sestavljena v najtežjih dneh angleške zgodovine. S koncem vojne v Evropi je ta vlada izpolnila svojo nalogo. Sestavo prehodne vlade je angleški kralj ponovno poveril g. Churchill. Verjetno se bodo 15. julija vršile nove volitve v angleški parlament, ki se bo sedaj tudi razpustil.

Angleška vrhovna komanda je izjavila, da se od danes nahaja admiral Dönitz s svojo vlado in nemški vrhovni štab v zavezniškem ujetništvu.

Ljubljana, 24. maja. TANJUG za Slovenijo javlja:

Iz koncentracijskega taborišča Mauthausen se je vrnilo nekaj internirancev, ki so prinesli s seboj seznam slovenskih internirancev iz bloka št. 4. Na seznamu jih je bilo 344. V začetku vojne je bilo v tem bloku 7.000 Jugoslovancev, od teh jih je še ostalo pri življenju le okrog tisoč.

London, 24. maja. Težki križarki »Princ Evgen« in »Nürnberg« so prepeljali te dni iz pristanišča Kopenhagna v Anglijo. Nadalje se je pre-

dalo okoli 250 podmornic in to ob francoski obali in v pristanišču Bergen.

Ljubljana, 26. maja. Okoli 600 letelih super-trdnjav je vrglo v dveh zaporednih bombardiranjih 4.000 ton zažigalnih bomb nad Tokio. Vladna četrt je popolnoma razrušena, uničena je tudi cesarska palača, kar je posebno hud udarec za Japonce, ki častijo cesarja kot boga.

Bukarešta, 26. maja javlja, da so ujeli pet ministrov iz prejšnje izdajniške Antonescujeve vlade. Ti ministri spadajo v vrsto narodnih izdajcev in vojnih zločincev.

London, 25. maja. Točno stanje v koncentracijskih taboriščih še ni znano. Kakor poročajo je umrlo v Dachau od 1939 do 1945 43.560 ljudi.

Atene, 30. maja. V Atene se je vrnil vodja Komunistične partije Nikola Sahariodos, ki so ga zavezniki rešili ujetništva.

Ljubljana, 29. maja. V koncentracijskem taborišču Ebensee, ki je še zloglasnejše kakor Mauthausen, je bilo ob osvoboditvi še 1.500 političnih internirancev, po večini Jugoslovancev.

London, 31. maja. Angleški zunanji minister A. Eden je izjavil v spodnji zbornici, da so celotne priprave za zasedanje kontrolne komisije v svrhu sodbe ujetih vojnih zločincev končane. Zasedanje prične danes in bo trajalo predvidoma 3 do 4 dni.

Radio Svobodna Avstrija. Zunanji minister Eden je izjavil, da se provizorična vlada Avstrije ne prizna vse do tedaj, dokler ne bodo prispeli britanski zastopniki v Avstrijo. Odposlanci bodo predvidoma kmalu prispeli na Dunaj.

London - Sirija in Libanon, 31. maja. Kakor poroča angleški radio, se je položaj v Lavanti prav resno poslabšal.

Vlada Iraka se je izjavila za Sirijo. Iranska vlada je poslala noto Angliji, USA, SSSR naj umaknejo svoje čete z njenega ozemlja.

Beromünster, 31. maja. Čangkaišek, ministrski predsednik eksekutivnega zbora, je podal ostavko. Njegov naslednik je Tsung.

London, 31. maja. v mesecu aprilu je bilo uničenega ena osminka japonskega letalstva.

**Tujega nočemo - svojega ne damo!**



# Več političnega dela

Civilno upravo na osvobojenem ozemlju so prevzeli naši ljudski organi, odbori Osvobodilne fronte. Do volitev v Narodno osvobodilne odbore bodo OF odbori združevali dve funkciji, t. j. funkcijo splošnega ljudskega gibanja in funkcijo oblasti. Zato imajo odbori OF dvojno nalogo. Prvič politično zaktivizirati ljudstvo, ga vzgojiti in utrditi v globokem narodnem in demokratskem duhu, drugič kot organ oblasti vršiti upravno delo.

Pred odbore OF so postavljene težke naloge, zlasti vprašanje prehrane in obnove. K zadostitvi teh nujnih nalog moramo seveda prestopiti takoj z vso vestnostjo in požrtvovalnostjo.

Zavedati pa se moramo, da brez vztrajnega političnega dela med našim ljudstvom ne more biti utrjena naša ljudska oblast. Vse narodne in demokratične pridobitve, katere smo si priborili v naši težki domovinski vojni moramo čuvati in ohraniti. Vsak Slovenec, vsak Jugoslovan mora imejti stalno pred očmi, da so to sadovi naše težke, krvave borbe, da je naša zmagaja priborjena s težkimi žrtvami najboljših sinov vseh narodov Jugoslavije. Utrditev naše ljudske oblasti in zavarovanje demokratičnih pridobitev mora biti zadeva vsega ljudstva. Graditvi in utrjevanju naše ljudske oblasti moramo posvetiti vso pozornost in zainteresirati zanj vse poštene, zavedne Slovence.

V odborih OF morajo biti res najboljši, najbolj poštenu, zavedni in delovni Slovenci in Slovenke. Na vsakem koraku je treba razkrinkavati in izločevati vse špekulantske in protinarodne elemente, ki se skušajo vrvati v odbore OF, da bi nam še naprej s teh položajev škodovali in sabotirali našo narodno obnovo.

S politično aktivizacijo, s pritegnitvijo vsega ljudstva in vseh zdravih sil slovenskega naroda, pri gradnji naše ljudske oblasti, s stalno povezanostjo med organi naše ljudske oblasti, odbori OF in ljudskimi množicami bodo odbori OF res organi ljudske oblasti in ljudstvo jim bo na vsakem koraku pomagalo. S tako povezanostjo bodo odbori OF spoznali vse potrebe ljudstva in jih pravilno reševali.

Okrajni odbori OF morajo nuditi vso pomoč Krajevnim OF odborom, da jih zaktivizirajo in usposobijo za samostojno politično in upravno delo v njihovem kraju tako, da bodo Krajevni odbori lahko sami vršili vaše sestanke in reševali pereča politična in gospodarska vprašanja.

Nekateri odbori OF se ob preobličici dela popolnoma izgubljajo v upravnem, skoraj lahko rečemo uradniškem poslovanju, zanemarjajo pa politično stran. Ne zavedajo se, da pravilno upravno delo ni uspešno, če ni najtesnejše povezanosti z ljudstvom. Nujna je smotrna porazdelitev dela. Od časa do časa naj se poedini tovariši posvetijo še posebej političnemu delu med ljudstvom, narkar jih zamenjajo drugi. Delo v odborih bo oživljeno, smotrno urejeno in ne bodo zanemarjene naloge, ki so postavljene pred odbore OF. Seveda se ta razdelitev dela ne sme izroditi v nekako specializacijo, kjer bi se poedini člani odborov OF zanimali samo za »svoj« delokrog, druge pa pri tem popolnoma zanemarjali.

Vso pozornost je treba posvečati mladini in ženam, ki so se v teku borbe izkazali kot dobri politični delavci ter spretni in agilni organizatorji. Čim več političnega in vzgojnega dela med ženami in mladino in njih pritegovanje v našo organizacijo in organe oblasti, to je dolžnost vseh odborov Osvobodilne fronte.

J. P.

## II. Kongres Zveze slovenske mladine

Mladina, ali že veš, da se bo v Ljubljani v najkrajšem času vršil II. Kongres ZSM? Ali pa tudi veš, kaj bo to?

II. Kongres bo največji, najveličastnejši praznik slovenske mladine. Iz poslednjega skritega koticika slovenske zemlje bo prihitela mladina, da jasno in glasno pove, kaj je doprinesla v teku štiriletne borbe za uničenje fašizma, da pove vsemu svetu, kaj misli in dela, da odločno in z neizmerno ljubeznijo in hvaležnostjo izreče zahvalo in svojo predanost in pripadnost največjemu sinu Jugoslavije, našemu dragemu, skupnemu očetu, maršalu Titu!

Na našem kongresu bomo dobili tudi nove smernice in navodila za naše bodoče delo, da bo čim uspešnejše.

Ali si se mladina Celjskega Okrožja v zadostni meri pripravila za ta naš veliki praznik? Vzemi si za primer mladino naše drage Primorske, mladino našega Trsta. Koliko je ta mladina žrtvovala za svojo svobodo! Zavedaj se, da moraš s svojim delom pomagati ohraniti sadove borbe naših borcev, Titovih junakov. Mi ne smemo zaostajati za mladinci-borci,

temveč moramo biti udarniki v dobi obnove.

Mladina! Samo nekaj dni nas loči od II. Kongresa! Napnimo vse svoje mlade sile za pomoč pri obnovi naše drage, od fašistov opustošene domovine. Vzemimo si za vzgled mladino celjske tovarne »Metka«, ki je kljub težkočam, ki jih mora premagovati pri hrani, delala z vso udarnostjo in požrtvovalnostjo in je dvignila proizvodnjo v tovarni in jo še hoče dvigniti. Toda to ji še ni bilo dovolj. Mladina tovarne »Metka« si je zadala nalogo biti na vodilnem mestu v dobi obnove, v dobi ustvarjanja. Po delovnih urah v tovarni, kjer navdušeno tekmuje med seboj, dela v udarnih grupah na polju, čisti ceste, zbira vsakovrsten material, ki leži naokrog.

Takšna mladina je ponos nove — Titove Jugoslavije! Mi vsi jo moramo posnemati! Vsej celjski mladini naj služi za vzgled in po njihovem vzgledu naj postavlja udarne grupe, ki bodo pričele takoj z delom!

Tudi mladina iz Hrastnika se je prostovoljno javila za delo na polju. V najkrajšem času bodo njihove udarne grupe odšle na deželo, kjer

primanjkuje delovnih moči. Delala bo, imela bo dobro oskrbo, obenem se bo politično vzgajala in se sportno ter kulturno izživljala. Z delavoljnimi ljudmi smo si že in si še bomo utrdili temelje nove Titove Jugoslavije.

Se nekaj! Ta teden bo prišlo v Maribor nekaj tisoč mladincev in mladink iz ljubljanskih srednjih šol, ki bodo pomagali pri čiščenju Maribora. Mladinci in mladinke! Tudi v na-

šem Celju se niso odstranjeni vsi sledovi vojne. Naše udarne grupe, ki so deloma že postavljene, moramo še povečati, tako da bomo v teh malo dneh, ki nas še ločijo od drugega kongresa, popolnoma očistili Celje!

Mi, celjski mladinci, moramo vložiti vse svoje moči za obnovo domovine, to naj bo naša najboljša priprava za praznik slovenske mladine, za II. Kongres ZSM.

Milka

## Naši se vračajo iz vojnega ujetništva in internacij

Z osvoboditvijo naše domovine je bilo predvsem treba rešiti tudi vprašanje vrnitve naših po okupatorju prisilno preseljenih, interniranih ter vojnih ujetnikov. V to svrhu v Ljubljani osnovani Stab za repatriacijo vojnih ujetnikov in internirancev za Slovenijo je takoj pričel z delom in osnoval na ozemlju bivše Štajerske zbirne baze v Dravogradu, Mariboru, Ptujju in Celju. Namen teh baz je bil v dnevnem časopisju že obširno obdelan.

V mestu Celju je Okrožni odbor OF takoj po osnovanju baze sklical sodelavce, ki so pričeli z izgradnjo te baze. Predvsem je bilo potrebno določiti za izseljence potrebni dom. Zato je bil sprva določen prostor v bivši kasarni kralja Petra, ki pa bo ta teden premeščen v bivši Slomškov dom.

Težkoče so v Celju baš zaradi tega, ker je bila naša savinjska metropola po zadnjih prevratnih dneh najbolj prizadeta. Mesto samo je bilo prej poškodovano po bombnih napadih, poleg tega je umikajoča nemška vojska skupno z ustaši napravila v mestu samem ogromno škode. Zaradi tega je bil odbor, ki skrbi in ki bo skrbel za naše izseljence, postavljen pred skoraj nepremostljive težkoče. Vendar ljubezen do dela in razumevanja položaja naših lokalnih oblasti tako Okrožnega in Okrajnega odbora OF ter komande mesta, je rodila sad, tako, da se je posrečilo rešiti ta vprašanja nad vse povoljno. Z dobro voljo in veseljem sodelujočih lahko mirno pričakujemo večje transporte izseljencev in vojnih ujetnikov, katerim bo nudeno vse, da se jim povratek v domovino čim bolj olepša in da bodo v najkrajšem času lahko pozabili muke, ki so jih prestali v internaciji oziroma v ujetništvu.

Odbor zbirne baze za repatriacijo se sestoji iz posameznih odsekov, ki delujejo v vseh smereh. Tako je preskrbljeno za socialno skrbstvo, za zdravstvo, za prehrano in razvedrilo naših internirancev. Baza sama je pritegnila in mobilizirala Rdeči križ, ki je prevzel nalogo nuditi povratnikom že na kolodvoru okrepcilo in prvo pomoč. Od tam se napotijo oni, ki še niso bili razkuženi na obmejnih bazah v posebne higienično opremljene razkuževalnice, kjer jim nudi takojšna pomoč službujoče sanitetno osebje. Po razkuženju in zdravstvenem pregledu se razvrstijo zdravi v začasno zatočišče dotlej, da se prijavijo prijavne formalnosti in da se nato napotijo vsak na svoj dom. Za onemogle in bolne je preskrbljena zdravniška oskrba v tukajšnji javni bolnici.

Baza sama je preskrbela primerne prostore za one, ki se ne morejo vrniti na svoje domove, ker so bili porušeni po okupatorju in drugih zločincih. Potom odsekov pri okrajnem

in okrožnem odboru OF bo tudi za te sirote rešeno vprašanje poznejšega bivanja in delovanja. Za osebe, ki se ne morejo vrniti domov, ker ni rednega prometa, pa so sposobni za delo pri javni Borzi dela preskrbljeno, da jim bo nudena zaposlitev, ki odgovarja njihovi izobrazbi in delovanju.

S pomočjo krajevnih faktorjev, zlasti še s pomočjo SPZZ in ZSM je poskrbljeno za dobrobit mater in otrok, da se jim nudi vsa zdravstvena pomoč.

V bazi sami je urejena prehrana za one, ki se ne morejo vrniti takoj na svoje domove. Da bo tem revežem bivanje v bazi oziroma domu tem lepše in lažje, je osnovana posebna čitalnica, kjer je tovarišem na razpolago dnevno časopisje in drug poučni material. Propagandni odsek Okrožnega odbora OF je velikodušno stavil na razpolago — pri vsem ogromnem delu, ki ga je prebroditi — svoje ljudi, da pouče povratnike o novem ustroju mlade demokratične in federativne Jugoslavije.

Omeniti moramo tudi, da je SPZZ in ZSM z resnično ljubeznijo prostovoljno stavila na razpolago svoje sile, da s svojim delom olajša težkoče povratnikov.

Uverjeni smo, da bo z dobro voljo in z veseljem sodelujočih najugodnejše rešeno to zaenkrat najbolj pereče vprašanje naših izseljencev, za kar nam nudi garancijo ljubezen vseh sodelujočih do povratnikov in naše nove domovine.

Videčnik

## Naši Krajevni odbori OF

Star sistem uradovanja se je ovrigel in z novo Jugoslavijo si urejamo novo življenje. Nekdaj so morali ljudje hoditi ure daleč, da so prišli na uradna mesta. Mnogokrat je bila dolga pot zaman, ker pač kakšen gospod župan ni imel časa. Toda danes je drugače. Vsak kraj, vsaka vas ima svojo upravo; postavljen ima Krajevni odbor. Marsikdo še danes ne doume pravilne vrednosti teh odborov, a ko bo vse popolnoma urejeno, bodo spoznali kaj jim je Krajevni odbor.

V okraju Celje-mesto osnovani Krajevni odbori so že pričeli z delom, oziroma marsikateri je že ilegalno deloval za časa okupacije. Ti odbori so sestavljeni iz ljudi, ki bodo delali za narod in mu nudili pomoč v vseh ozirih. Vsakdo pa se mora tudi zavedati, da vsega dela, ki ga bo čas prinašal, ne bodo mogli upravljati sami in zato je dolžnost vsa-



kega Slovenca, da jim pomaga. Osnova demokratične oblasti je ljudstvo, ki mora v tej oblasti aktivno sodelovati. V Celju so se zbrali še pred tednom vsi celotni Krajevni odbori na prvo konferenco, kjer so se pogovorili o nalogah, raznih problemih in so sprejeli navodila za bodoče delo. Vsi so pokazali veliko pripravljenost za delo na obnovi.

Dne 31. maja 1945 je bila prva skupna seja vseh sekretarjev. Vsak je imel pripravljeno kopico važnih vprašanj, na katere so odgovarjali ostali sekretarji sami. Na tej seji so

bili točno določeni delokrogi Krajevnih odborov. Sporazumno so sprejeli, da se bodo sestali sekretarji Krajevnih odborov vsak teden ali če bodo razmere zahtevale tudi večkrat.

Dobri Krajevni odbori so najboljši pomočniki Okrajnim odborom OF. Krajevni odbori bodo imeli možnost, da bodo zaktivizirali vse Slovence, tako, da se bo vsakdo zavedal, kako mora delati za skupnost, kaj je dolžan skupnosti in kaj je dolžan novi federativni Jugoslaviji, ki mu nudi vso demokracijo.

St a š a

## Naši revirji so manifestirali Veliko zborovanje delavskega ljudstva v Trbovljah

Ko slišimo ime revirji, nam nehoti stopi pred oči črn, kašelj vzbujajoči dim, v tem dimu plazeče se senice; sključene postave z vdrtimi lici in z žuljevimi rokami. Rudarji so to. S povešenimi glavami hodijo na delo, trudni in zaspani se vračajo. Otroci jim prihajajo nasproti, blede in oveli, tako jokajoč je njihov glas: očka, imaš kaj kruha, lačni... Taka slika nam stopi pred oči, slika, ki smo jo videli v nekdanji Jugoslaviji, in še grozovitejšo smo videli ob okupaciji.

Nov čisti zrak je zavel čez revirje, zrak z gora. Sonce je zasijalo in na obrazih vidiš vedrost in odločnost. Nekak svojstven ponos sije iz njihovih oči; tudi mi smo v tej veliki narodno osvobodilni borbi doprinesli ogromen krvni davek za našo dokončno zmagó — priborili smo si našo ljudsko oblast in nikdar več ne bomo igračke v rokah posameznikov, združeni smo v organizacijah OF in nihče ne bo mogel razbiti naše enotnosti.

Res je, da so danes razmere vse prej kot rožnate; tudi našim krajem vojna vihra ni prizanesla. Veliko je razbitega in tudi hrana še ni normalizirana. Našo domovino je treba obnoviti, zato je treba delati in to trdo delati. Naš rudar, kakor tudi drugi, vemo, da danes ne delamo za kakega drugega, zavedamo se, da delamo zase, da bomo sadove tega truda použili sami; in ravno ta zavest daje našim rudarjem pogum in voljo do dela, ta zavest dela iz njih delavce-udarnike.

Razumeli bomo torej, da veliko manifestacijsko zborovanje v soboto 26. maja v Trbovljah za naše rudarje ni bil kak mimobežen nepomemben dogodek, ampak, da je bil to dan, ko so po dolgih letih lahko prvič javno izražali svoje misli in želje, ki so jim vse doslej smele tleti le v srcih.

Posebno pa je vzbudilo v zbrani množici veliko navdušenje in zaupanje to, da je bila večina govornikov njihovega stanu — delavcev, to je ljudi, ki vedo kaj je delo in trud. Bili so to: sekretar Okrožnega odbora OF Celje tov. Gašparič, predsednik enotne strokovne organizacije za Slovenijo tov. Perko, član Okrožnega odbora OF Celje tov. Hribar, sekretarka Okrajnega odbora SPZZ Celje, Pust Fani, sekretarka ZSM — odbora Zvonka Deželak ter komandant mesta Trbovlje major Babič Jože.

Govorili so jim o zgodovini narodno osvobodilne borbe, o naši upravičeni zahtevi po Primorski, Trstu in Koroški, o bodoči ureditvi naše demokratične in federativne Jugoslavije; o socialni zakonodaji, o starost-

nem zavarovanju in drugo ter o pomenu nove ljudske oblasti.

Zborovalci so prekinjali govornike z neprestanimi vzkliki in burnim aplavzom. V pesmi »Hej Slovani« so se dvignili glasovi, izmučenih rudarjev, naših trpečih delavskih mater in žena in naše revirske mladine. To niso bili več glasovi zatiranega slovenskega delavca, temveč svobodnega delovnega naroda, ki je položil tako velike krvave žrtve na oltar svoje narodne svobode.

Iz zborovanja so bile poslane pozdravne brzojavke: maršalu Jugoslavije Josipu Brozu - Titu, prvemu predsedniku slovenske vlade tov. Borisu Kidriču, Glavnemu odboru strokovne zveze v Beogradu, bratom v Trstu in slovenski Primorski ter italijanski manjšini.

## Drobne vesti

Posestniki v Sp. Ložnici pri Celju so zbrali 400 kg krompirja, 176 kg fižola, 80 kg pšenice in 135 kg koruze, ter to količino hrane razdelili med siromašne delavce.

Pred nekaj dnevi je v Sv. Juriju ob južni železnici eksplodirala mina, ki je bila zakopana v bližini nekega gospodarskega poslopja. Mrtva sta bila pri tem dva domačina in par goveje živine. Tudi gospodarsko poslopje je precej poškodovano.

V Celju se je te dni prvič sestala nova gledališka skupina, predhodnica slovenskega gledališča, ki je zbrala v svoj krog mnogo mladih nadebudnih igralcev in igralk. Prignala jih je ne samo ljubezen do slovenske besede, ljubezen do umetnin naših velikih literarnih tvorcev sedanjega in prejšnjega časa, ampak predvsem velika volja do dela, ustvariti to, za kar se je Celje že leta in leta borilo: za slovensko gledališče. To gledališče naj bi izvrševalo svoje visoko poslanstvo ne samo v mestu Celje sāmem, ampak bi s svojimi gostovanji po vseh večjih krajih celjskega okrožja nakazalo bodočo novo linijo slovenske kulturne vrednosti.

Rudarji v Pečovnikih so zvišali proizvodnjo za 30 odstotkov.

Mladinci v Laškem so napravili zbirko tekstilnih odpadkov in ima tamkajšnja tekstilna tovarna iz teh odpadkov za šest mesecev dovolj surovin.

Opekarna Ulman - Unger v Ložnici pri Žalcu zaposluje trenutno 70 delavcev. Proizvodnja je narasla v tem podjetju povprečno od 40 do 50

## Žrtve iz „Banditendorfa“ v Savinjski dolini

Nekako sredi lepe in narodno zavedne Savinjske doline leži, obdana z vzornimi hmeljskimi nasadi Kapla vas, po švabih splošno imenovana »Banditendorf«. Je to skromna vasica, kjer prevladujejo večinoma mali kmetje, ki se v potu svojega obraza sicer skromno, a pošteno preživljajo. Neznatna in nepomembna pred vojno, bi ostala ta vasica neopažena pred svetom tudi v bodoče, da ni ravno ona doprinesla toliko žrtev za naše osvobojenje. Krvni davek, ki ga je plačala za svojo narodno zavednost, je pretresljiv. Preko 30 ljudi je bilo pobitih na zverinski način od nacističnih zločincev, odnosno so pomrli po raznih jetnišnicah in taboriščih. Padlo je vse vprek, moški in ženske, staro in mlado. Matere, ki so morda svojim sinovom-partizanom dale košček kruha, so morale ta svoj »zločin« plačati z življenjem.

Padali so pod streljo sadističnih zločincev naši najboljši, najpridnejši gospodarji, gospodinje in drugi. Kje so na primer Karandovi, Turnškovi, Počivalnikovi, Šlandrovi, Mrakovi itd.? Saj niti ne moremo vseh navesti. Preveč jih je.

Od naše mladine okrašena okna prizadetih hiš nemo obtožujejo krivice, lastniki teh hiš pa se ne vrnejo nikdar več. Hiše smo sicer mogli okrasiti, ne bomo pa mogli grobov in žrtev, ker jim te beštije niso privoščile poslednjega bivališča, temveč so trupla sežgali, v kolikor jih niso uporabili v industrijske svrhe. Tako je Kapla vas prispevala svoj tribut za svobodo domovine.

Danes smo rešeni tiranov in nič več ni treba imeti strahu pred gestapovci in orožniki. Nastopila je nova, zlata doba v svobodni Jugoslaviji. Nihče nam ne bo več ukazoval in prepovedoval govoriti in peti v našem lepem slovenskem jeziku, nihče nas ne bo več preganjal. Slovenska pesem se glasi in se bo glasila po naših vaseh, pesem v čast našim osvoboditeljem-partizanom in v čast našemu maršalu Titu.

Or.

## Iz celjske cinkarne

Kljub vsemu terorju nemških okupatorjev delavci celjske cinkarne z malenkostnimi izjemami nismo le spontano sabotirali sovražnikove vojne napore, ampak smo v okviru organizacije DE načrtno izvrševali sabotažne in druge akcije. Že 7. maja popoldne je naša organizacija prevzela oblast; razorožila je najprej tovarniške straže ter zastražila tovarno in industrijsko naselbino s svojimi ljudmi.

Žene so takoj priskočile na pomoč: začele so pripravljati zastavice za obrat in za mladinski odsek DE. Dne 9. maja so že ob 8. uri plapolale slovenske zastave in delavske zastave s 76 m visokega dimnika; bile so prve znanilke svobode v Celju. Pobesnele sovražnikove čete v Celju, ki so se umikale skozi mesto, so jih zaman skušale odstreliti.

Delo v obratu se normalizira, dobavljati moremo že dovoljno količino premoğa. Topilnica je pričela z obratovanjem že v sredo 23. t. m. Kopalnišče, ki je bilo porušeno, je tudi že v gradnji. Dela nas čaka dovolj, toda podvojili, da, ako bo treba tudi potrojili bomo svoje moči, da se izkažemo vredni svobode, ki so jo nam priborili naši borci pod genialnim vodstvom narodnega heroja maršala Tita.

## Kaj je novega?

V Flensburgu so Angleži aretirali Hitlerjevega namestnika Dönitza z vso njegovo tako zvano vlado.

Dne 16. maja letos je bil v Celovcu izvoljen Pokrajinski Narodno osvobodilni odbor za Koroško. Volitve so se spremenile v narodno manifestacijo slovensko-avstrijskega sodelovanja.

Ob priliki obiska v Ljubljani in na Gorenjskem je maršal Tito sprejel zastopnike ZSM, SPZZ in slovenskega delavstva.

Na Primorskem z vso vnašo obnavljajo po okupatorju opustošene kraje. Mladina pri tem posebno pridno pomaga. Organizirala je delovne čete, ki brezplačno pomagajo povsod, kjer se pokaže potreba. Več žag, ki v času okupacije niso obratovale je bilo že obnovljenih.

Skupno z obširnimi programom mestnih gradenj v Rusiji, ki so v vseh mestih v teku, napreduje gradnja enodružinskih hiš, za katere je odobren kredit sedem milijonov rubljev. Vsak meščan, ki želi graditi hišo zase, dobi okrog 10.000 rubljev posojila, plačljivega v sedmih letih. Sovjetski arhitekti so narisali ogromno načrtov za dve in trisobne hiše za delavce in kmete. Sedaj je v sovjetskih osvobojenih mestih v gradnji 16.000 hiš.



Mnoge tovarne, ki so bile v po Nemcih okupiranih predelih Rusije porušene, so že začele obratovati in se je v njih do sedaj izdelalo že za 100 milijonov rubljev čevljev, oblek in drugih dobrin.

V dneh 9. in 10. junija bo v Ljubljani II. Kongres Slovenske protifašistične ženske zveze. Matere in žene zmagovitega slovenskega naroda, sestre iz Istre, Primorske in Koroške, pripravite se na II. Kongres protifašističnih žena! II. Kongres naj pokaže, kaj sta slovenska mati in žena doprinesli k osvoboditvi naše domovine. Zato napnimo vse sile za dobro pripravo na II. Kongres Slovenske protifašistične ženske zveze!

V Londonu se bo v nekaj dneh začela tridnevna konferenca 16 naro-

dov, ki jo je sklicala Komisija združenih narodov za vojne zločine. Na konferenci bodo razpravljali, kako pospešiti in izboljšati način odkritja vojnih zločincev evropske in japonske vojne.

Naše enote so na Koroškem zajele več članov Paveličeve vlade z družinskimi člani. Vsi ujeti vodilni ustaši, ki so krivi potokov krvi na Hrvaškem, so bili prepeljani v Zagreb.

Angleške vojaške oblasti so vrnile okraju Škofja Loka kopico moralno uničenih vojnih zločincev in ubijalcev, ki so bili pred kratkim še strah in trepet tega okraja. Tudi v Celje so pripeljali mnogo zločincev-domobrancev, ki jih bo sodil narod za vsa njihova grozodejstva.

## Fašistična grozodejstva

### Dokumentarna protifašistična razstava v Celju

V celjskem Narodnem domu je bila dne 28. t. m. odprta protifašistična razstava slik. Namen te razstave je, prikazati potek borbe svobodoljubnih jugoslovanskih narodov za osvoboditev Jugoslavije izpod fašističnega jarma.

Prva dvorana je okrašena s slikama maršala Tita in maršala Stalina, delo borca III. Jugoslovanske armije, tov. Solazića. V isti dvorani so še druge umetniške slike, večinoma akvareli. Med njimi prikazuje eden tudi veličastno proslavo, ki smo jo praznovali prošlo nedeljo v Celju.

V isti dvorani je tudi zbirka literature. Predvsem je zanimiva zbirka partizanskega časopisja. Vidi se, da kulturno delo po četah, bataljonih, brigadah in divizijah III. Jugoslovanske armije ni počivalo.

Razen tega je opaziti v tej sobi mnogo časopisov iz Sovjetske Zveze, med drugimi tudi Izvestja in razne brošure, v katerih opisujejo sovjetski pisatelji junaška dejanja rdečearmejcev v borbi proti Nemcem, in

literaturo, ki je bila tiskana v Angliji in v severni Afriki, med drugim Glas pobeze.

Med zbirko slik, ki nam prikazujejo dogodke politične vsebine, so zlasti interesantne slike, ki nam prinašajo momente z drugega zasedanja AVNOJ-a v Jajcu. Tu je tudi slika maršala Tita (fotografija) iz prvih dni borbe proti nemškemu okupatorju.

V drugi dvorani vidimo kronološko uvrščene fotografije, ki nam prikazujejo borbo narodov Jugoslavije za svobodo. Prikazani so prizori iz 4. in 5. sovražnikove ofenzive. Sovražnik je v teh ofenzivah vrgel proti našim partizanskim edinicam vse sile, da bi jih zatrl. Toda nobena moč ni mogla uničiti naše vojske. Borci so se borili s silnim junaštvom, se prebijali skozi vse zasede in obroče in premagovali so nadčloveške napore. Korakali so skozi sneg in dež. Prikazane slike nam kažejo ladje, zavezniško mornarico, zavezniško aviacijo, ki je prinašala naši vojski podporo v orožju in drugem materialu. Naša vojska je v tej razstavi prika-



Kratek oddih pred borbo

zana kot zaščitnik vseh bednih in tlačanih.

V tretji dvorani opaziš pretresljive slike — dokumente fašistične bestialnosti. Nemški vojaki in policisti pobijajo naše ljudi kot pse, obešajo jih po kandelabrih na beograjskih ulicah. Prikazani so zločini v Valjevu, Šabcu in drugih srbskih krajih. Pri teh zločinih niso sodelovali samo Nemci. V svoji krutosti niso za njimi prav nič zaostajali Madžari in Italijani ter ustaši in četniki.

Na eni izmed fotografij vidimo, kako četniki in Nemci plešejo skupno v Leskovcu kolo (lepa bratovščina!). Mnogi teh krvolokov so se dali celo fotografirati s svojo žrtvijo. Na slikah je videti, kako se smeji poleg umorjenih žrtev. Mnoge teh fotografij smo zaplenili sovražnikovim voja-

kom in na ta način prispeli do tako dragocenega in za našo zgodovino tako pomembnega fotografskega materiala.

Razstava, ki jo je priredila III. Jugoslovanska armija, propagandni odsek, je zelo interesantna. Ta razstava je gostovala že po raznih drugih krajih, tako v Novem Sadu in drugod, deloma tudi v Beogradu. Celjsko občinstvo jo obiskuje v velikem številu. Zlasti ga zanima tisti del, ki prikazuje razne dogodke v Celju samem. Na nekaterih fotografijah vidiš ujele partizane, s sramotilnimi napisi, ko so jih barbarski fašisti gonili leta 1942 po celjskih ulicah.

Razstava žanje velik uspeh, saj je propagandnemu odseku III. Jugoslovanske armije uspelo odlično sestaviti razporeditev.

## Nemške osvajalce smo pregnali, naša domovina je svobodna, toda porušena: Obnovimo jo, da si ustvarimo pogoje za boljše življenje

## Zdaj zaori

### PESEM O SVOBODI

... tako čuješ danes liki orkan bučati od vseh mejnikov našega naroda tja do mejnikov bratskih narodov, saj se je naša nova pesem, ki se je nebogljena rodila v temnih gozdovih in enako stopinjam partizanov tiho spremljala naše prvorce na vseh njihovih pohodih, nato rasla iz dneva v dan, pridobivala na moči in udarnosti, se jačala in kipela — končno v zmagoslavnem akordu skupno z našimi junaškimi brigadami »vsula kakor plaz« v doline in v brezmejnem pohodu zajela ves slovenski narod. Zdaj ta pesem buči in doni na povorkah, po cestah naših osvobojenih vasi, trgov in mest, zdaj slavnostno vstopa na mitingih in zborovanjih z odrov in dvorane, zdaj se razlega iz mladinskih grl skozi odprta okna naših šol, zdaj poje delavec, kmet, meščan, mati in deca — ves narod. Poje hrib in dolina, pojeta gozd in travnik, prepevajo bukve in nagelj na oknu. Pesem o svobodi je postala resnica in ta resnica je udarila zaključni pečat na zadnjo stran štiriletne slovenske kalvarije.

Eden od mnogih vidnih znakov, da je dolga doba najhujšega trpinče-

nja slovenskega naroda za nami, je partizanska pesem. Kakor je bila dolga pot od prvih početkov slovenskega upora do zmag, tako je dolga pot naše pesmi, saj je spremljala naše borce na vseh njihovih poteh. Partizanska pesem se je rodila na maršu v borbi, ob lakoti in pomarjkanju, v zimi in snegu, rodila se je ob zmagah in veselju, v ponižanju in vstajenju, ob grobu...

Kar je partizan doživljal, to je povedal v pesmi. Melodijo mu je narekovala burja in žvižg krogle, dajala mu jo je do kosti segajoča zimska sapa in grom naših minometov. Zato je naša pesem mogočna in otožna, presunljiva in navdušujoča, zdaj bojevita in veličastna, božajoča in udarna. Vedno pa resnična in iskrena ter naša, tako naša, da je izpodrinila celo največje narodovo lastnino — narodno pesem.

Slovenskemu borcu je bila puška preslabo orožje, kajti tudi sovražnik ima puško. Zagrabil je za močnejše orožje — pesem. Pesem je bila oni prvi posrednik med slovenskim ljudstvom in partizani, ki je podrl umetno propagandno mejo in uničil sovražnikovo teorijo o »banditstvu«.

Kjer je odpovedala moč orožja, jo je izpolnila moč petja. Padale so postojanke in oporišča, položaji in bunkerji, ko je z bombo zapela harmoni-

ka, s puško klarinet, a iz ust naših borcev privrela partizanska pesem. Mrzlica je spreletavala sovražnika, ko so borci zapeli: Na juriš...

Pri slovenskem narodu se je zgodilo nekaj velikega, nekaj čudovitega — dobil je svojo borbena pesem. Prej tako krotek in ponižen, nadvse pobožen in miren narod je začel vpiti »na boj« — prej toliko opevana lepota slovenske zemlje se je umaknila divji resnobi naših gozdov, pesem o ljubicu je dala prostora pesmi o puški, narod kmetov je postal narod junakov. Prvič v zgodovini se je ves slovenski narod uprl, prvič izbral za svoje bivališče gozd — in prvič obogatel za novo pridobitev: bojno pesem.

»Takšni smo«, so se predstavili partizani prvič v vasi, »preprosti in revni; takšna je tudi naša pesem« in so zapeli edino, ki so jo imeli.

»Takšni smo pa danes«, so vkorakali do zob oboroženi, oblečeni in vedri borci v mesta »in tu prinašamo s seboj pet... deset pesmaric.«

S številom borcev, borb in orožja, z vsem doživetim je rasla in se množila tudi partizanska pesem. Partizan si je borbi vzporedno gradil tudi novo kulturo, katere uspehi so že danes tako vidni, da so programi naših prireditev lahko popolnoma neodvisni od starih ustvaritev.

Vsak velik čas, vsak zgodovinski prelom prinaša s seboj vplive, ki mahoma, čez noč, spremenijo kulturno udejstvovanje. Zamenjata se stil in tehnika, zamenjajo se motivi in osebe ter vsebina.

Tu smo danes. Prvo pesem je ustvaril neznani borec, ne zavedajoč se, da je začel obdelovati novo njivo. Neuk in neizobražen je postavil slovensko kulturo na ljudsko podlago in tako ustvaril — ljudsko kulturo. Zasenčena so imena visokih, nerazumljivih umetnikov, ob stran so položena dela, ki so jih razumeli samo avtorji; partizanska pesem si je utrla pot od srca k srcu, vsi jo doživljajo in uživajo, vsem je dostopna in razumljiva, ostala je in ostane prava ljudska last. Kamor je prodrla, tam je ostala, kjer je ona, tam je izginil zadnji spomin na šovinistično, nacistično lajanje.

Vzeli smo narodu nemško navlako, a dajemo mu svoje bisere, iz najčistejših grl naših borcev, iz najbolj vročih kapelj naših src in iz najtrših žuljev naših rok.

To bodi in ostani nova slovenska pesem, zato:

Zdaj zaori pesem o svobodi preko logov in gozdov, po vsem svetu zdaj zaplovi do vseh slovenskih tlačenih domov!

Radovan G o b e c



# Objave in razglasi

## OBJAVA.

Denarni zavod za Slovenijo v Ljubljani, podružnica Celje, posluje v prostorih bivše Ljubljanske kreditne banke, Celje, Kolodvorska ulica 1.

Državna in privatna podjetja naj se za izplačila mezd delavcev in nameščencev obrnejo na podružnico Denarnega zavoda za Slovenijo v Celju, Kolodvorska ul. 1.

Izseljenci iz leta 1941, ki so se vrnili iz Hrvaške, Srbije in drugih krajev v okrožje Celje in ki želijo zamenjati tuj denar v RM, naj se zglasijo v svrhu zamenjave v prostorih Denarnega zavoda za Slovenijo, podr. Celje, Kolodvorska ul. 1.

Denarni zavod za Slovenijo,  
Podružnica Celje.

Odbor Enotne strokovne zveze Cinkarne in Metalne DD. v Celju bo izplačeval redne mesečne podpore svojcem umorjenih tovarišev v ponedeljek, dne 4. junija 1945. Prizadeti naj se zglasijo pri tov. Korošec Frančišku v tovarni.

Upokoženci in vdove iz Cinkarne bodo prejeli pokojnine v ponedeljek dne 4. junija v obratni pisarni.

## RAZGLAS.

S 1. junijem 1945 bodo uvedene na področju vsega okrožja vsem trenutnim prilikam odgovarjajoče živilske nakaznice. Količina živil, ki bo izdajana, je preračunana na podlagi ugotovljenih zalog za kritje najnujnejših potreb. Čim pa bodo prometne prilike urejene in bo na razpolago več živil, bo okrožje na slepe odrezke izdalo še dodatno živila. Z izdajo novih živilskih nakaznic izgubijo veljavo vse doslej izdane živilske nakaznice in nakazila.

Razlikujemo sledeče živilske nakaznice:  
1. Osnovno nakaznico za vse potrošnike, ki nimajo zaloge živil. Količine, ki jih bomo izdajali na osnovne nakaznice so označene na odrezkih.

2. Nakaznice za mleko, katere dobijo otroci do 14. leta, in sicer po pol litra dnevno.

3. Dodatne nakaznice za otroke do 7 let, noseče matere in bolnike s slepimi odrezki, na katere je predvideno izdajanje živil po možnosti.

Nakaznice za mleko bomo razdeljevali predvsem po mestih in industrijskih krajih. Na karte so upravičene le osebe, ki nimajo potrebnih živil. Osebam, ki so za delo sposobne, a se še niso povrnila na delo, delomrznim osebam sploh, ne pripadajo nobene živilske nakaznice. Krajevni odbori OF imajo pravico v dvomljivih primerih zahtevati dokaz o zaposlitvi.

Zaradi splošnega pregleda so trgovci dolžni odrezati svojim strankam od 3. 6. do 10. 6. 1945 slepi odrezek A, odrezke nalepiti na pole po 100 komadov in predložiti Okrajnim odborom OF. Stranka je po odrezku A vezana v pogledu nakupa na trgovca, ki je ta odrezek odrezal.

Pričakujemo, da se bodo potrošniki iz svoje zavesti odrekli obrokom, ki jih trenutno lahko pogrešajo.

Vse živilske nakaznice veljajo od 1. 6. do 30. 6. 1945. Za pravilno razdelitev živil je odrejen nakup v dveh obrokih, in sicer: prvi obrok od 1. do 15. 6. 1945 z veljavnostjo odrezkov do 30. 6., drugi obrok pa od 16. do 30. 6. 1945. Na odrezke drugega obroka prepovedujemo izdajanje živil v prvi polovici meseca.

Pozivamo vse prebivalstvo, da se točno drži izdanih predpisov in tako pomaga pri pravilni in enakomerni razdelitvi živil.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Okrožni odbor OF Celje.

Komanda mesta Celje — Sanitetni odsek.

## RAZGLAS

Vsi medicinci, študentje farmacije, bolničarji, bolničarke, zaščitne sestre, hi-

gieničarji, desinfektorji se morajo takoj javiti sanitetnemu referentu odgovarjajoče komande mesta zaradi zaposlitve in razporeditve.

Ta poziv ne velja za one, ki so že zaposleni v civilni ali vojaški službi.

Vsako odtegotovanje ali nejavljanje se bo kaznovalo po vojaških zakonih.

Prijave se sprejemajo v sanitetnem odseku komande mesta Celje.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

## CELJANI PEVCI!

Dokažimo, da nam doba nemškega terorja ni ubila ljubezni do slovenske pesmi. Zbrali se bomo prvič v torek 5. junija ob 8. uri zvečer v prostorih Glasbene matice. Zaenkrat je v načrtu samo moški zbor. Čim več, tem bolje!

Gobec Radovan.

## VSEM URADOM!

Ker je veliko pomanjkanje tehničnega materiala, posebno papirja, naprošamo vse urade, da zbirajo ves nemški propagandni material (knjige, časopise, različne uradne tiskovine) in ves neuporaben papir v kakršnem koli stanju in v vsaki množini v svrhu predelave. Ko imate vse zbrano in pripravljeno, nam to javite, nakar bomo ta material potem naših pionirčkov dvignili.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Začasna uprava tiska za južno štajersko.

## VSEM PEVCEM KRAJEV IN OKRAJEV!

V načrtu je prireditev velikega pevskega festivala, na katerem naj bi sodelovali vsi pevski odseki iz vsega okrožja. Na sporedu bodo nastopi posameznih pevskih družin ter skupni nastopi moških, mešanih in mladinskih zborov. Natančnejša navodila bodo sledila direktno okrajem, ki imajo pevske zборе.

Zberite se takoj in pričneite z delom. Vsa vprašanja in želje pošljite na OOOOF Celje, prosvetni odsek.

## ODLOK

Da onemogočimo razširjenje nalezljivih boleznih in potovanje sumljivim elementom (ostankom fašističnih band) po na-

šem okrožju ter da bo mogoča kontrola nad gibanjem civilnega prebivalstva, odreja Okrožni odbor OF Celje uvedbo potnih dovolilnic, katere izdajajo:

Za potovanje iz kraja v kraj v istem okraju: Krajevni poveljniki Narodne milice; za potovanja iz okraja v okraj v našem okrožju: Okrajna načelstva Narodne milice.

Potovanja je treba čim bolj omejiti in bodo zaradi tega Okrajna načelstva Narodne milice in krajevni poveljniki izdajali potne dovolilnice samo v najnujnejših primerih. Kjer krajevna poveljstva še ne delujejo v redu, izdajajo potne dovolilnice Okrajna načelstva Narodne milice na podlagi potrjena krajevnega poveljnika in Krajevnega odbora OF.

Potne dovolilnice iz okrožja v okrožje izdaja Okrožno načelstvo Narodne milice Celje, na podlagi prošnje, ki jo je vložiti pri krajevnemu poveljniku Narodne milice, ta pa jo predloži potom Okrajnega načelstva Narodne milice Okrožnemu načelstvu Narodne milice. Do nadaljnjega morajo biti te prošnje potrjene od Okrajnih odborov OF.

Za vse nastavlence in delavci v industrijskih podjetjih, ki morajo službeno potovati izven okrožja, bo Okrožno načelstvo Narodne milice izstavilo potne dovolilnice na podlagi spiska, ki ga morajo industrijska podjetja predložiti potom Okrajnih načelstev Narodne milice.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Okrožni odbor OF Celje.

## RAZGLAS

Ker so se dogodili slučaj, da ljudje želijo odkopavati trupla partizanov, padlih v borbi, razglamo, da je do nadaljnjega strogo prepovedano izkopavanje mrličev. Razlogi za prepoved so: poletni čas, pomanjkanje strokovnjakov in potrebnega materiala (pločevinaste krste) ter nevarnost za razširjanje nalezljivih boleznih, nam narekuje ta ukrep.

Do razglasa dovolitve odkopavanja lepo okrasite grobove padlih.

Ker se zavedamo, da so padli prelili kri za svobodo, je naša dolžnost, da bomo, ko bo izkopavanje dopustno, naše borce odkopali in pokopali z vojaškimi častmi. Tako se bomo vsaj delno oddolžili vsem, ki so žrtvovali življenje za svobodo.

Okrožni odbor OF Celje.

# POIZVEDBE

**Dolinšek Franc**, Megojnice, roj. 25. maja 1895, je odšel v partizane 2. septembra 1944, je bil še v Črnomlju. Kdor ve kaj o pogrešancu, naj sporoči njegovi soprogi Dolinšek Katarini, Megojnice št. 90.

**Firšt Karl**, Megojnice, je bil v XI. brigadi, I. bataljon, 1. četa, in se od Novega leta ni več javil. Za sporočila prosi njegov oče Firšt Ivan, Megojnice 89.

**Luknar Franc**, Griže, rojen 21. 9. 1902, je bil v Gubčevi brigadi VII. Korpus, 12. maja t. l. je bil v bolnici v Ljubljani. Žena Luknar Karla, Griže št. 5, prosi za točen naslov zaradi prošnje za premestitev.

**Polak Ivan**, Petrovče, je odšel 3. maja 1944 v Cankarjevo brigado, XV. divizija. Javi naj se Polak Alojziji, Petrovče 31.

Sopotnik **Jože**, Sešče pri Sv. Pavlu pri Preboldu, rojen 28. 1. 1928, je odšel 12. 10. 1944 v Bračičevo brigado, I. bataljon, 1. četa. Zadnjič se je javil 8. decembra, ko je odhajal na Kozjansko. Prav tako prosim za poročilo o sinu, Sopotnik Francu, rojenemu 31. decembra 1923. Njegov naslov je bil: I. lovačka eskadrilja NOF-Jugoslavija, Italija. Zadnjič se mi je javil 10. novembra 1944. Vse podatke javiti na naslov: Sopotnik Neža, Sešče 62, Sv. Pavel pri Preboldu.

**Rednak Karl** in **Rednak Edi**, Sešče pri Sv. Pavlu pri Preboldu, rojena 10. 1. 1916 in 19. 7. 1921 sta odšla v partizane 24. 10. 1944 iz Knittelfelda. Bila sta najbrže v XIII. Bračičevi brigadi. Zadnjič sta se ja-

vila nekako pred dvema mesecema iz Pake, ko so odhajali v Gornjo Savinjsko dolino. Sporočilo o njih prosimo na naslov: Rednak Marija, Sešče 61, Sv. Pavel pri Preboldu.

**Vorina Ivan**, rojen 6. 6. 1906, je odšel k partizanom 10. 9. 1944 in je bil dodeljen v SNOUB Matija Gubec, baterija, težki bacač, Gorenjsko. Kdor kaj ve o njem; naj sporoči na naslov: Vorina Marija, Podsmihel, pošta Laško.

**Žikovšek Martin**, rojen 5. 2. 1910, Žikovca 18, je odšel k partizanom 16. 9. 1944 na Dolenjsko, sedaj se nahaja po izpovedbi tovarišev v ljubljanski bolnici. Upravo ljubljanske bolnice naprošamo, če to odgovarja resnici, sporoči na naslov: Marija Žikovšek, Žikovca št. 21, pošta Laško.

Prosim tovariše, ki so se nahajali v februarju 1945 v Mauthausnu, v zaporu v Mariboru, ki vedo kaj o usodi tov. Macur Ivana, partizansko Zvone, ki je bil odpe-ljan neznano kam iz celice, da to sporoče na propagandni odsek Laško.

**Puntar Anton**, roj. 1914, prometni uradnik na postaji Novo mesto. Naprošamo vse, ki vedo kaj o njem, da sporoče na naslov: Marija Bezgovšek, Vel. Grahovše, pošta Laško.

**Šon Avgust**, partizan od 3. maja 1944 iz Zabukovce in se nahaja v X. brigadi, I. bataljon, 2. četa, naj se javi svojim staršem.

**Franc Polak**, rojen 23. 10. 1910, je šel k partizanom 3. 9. 1944. Bil je v Gornjem

gradu do nemške ofenzive. Od tam je prišel na Dolenjsko. Za tem je izginila vsaka sled za njim. Kdor bi kaj vedel o njem, prosim, da sporoči na naslov: Angela Polak, Griže št. 26 pri Celju.

**Franc Uplaznik**, rojen 1928, je odšel k partizanom 9. 9. 1944. Zadnji glas o njem je bil meseca decembra 1944 iz Dolenjske. Baje se nahaja v oficirski šoli v Beogradu. Kdor bi kaj vedel o njem, naj sporoči na naslov: Uplaznik Franc, Kasaze, pošta Petrovče pri Celju.

**Ivan Premik**, rojen 23. maja 1912, je šel v partizane 28. avgusta 1944 (Tomšičeva brigada). Kdor ve kaj o njem, naj sporoči na naslov: Fani Premik, šivilja, Zalec.

**Jožef Golavšek**, roj. 8. 3. 1920 (k partizanom je šel 24. 3. 1944), **Stanislav Golavšek**, rojen 6. 10. 1918 (k partizanom je šel v avgustu 1944), in **Franc Golavšek**, rojen 17. 2. 1928 (k partizanom je šel septembra 1944). Kdor bi kaj vedel o mojih treh sinovih, prosim, da sporoči na naslov: Jakob Golavšek, Migojnice pri Zalcu.

**Vouk Franc**, rojen 20. 11. 1901, je bil iz mariborske kaznilnice transportiran neznano kam. **Vouk Mirko**, rojen 18. 7. 1928, ključavničarski vajenec, je šel v partizane 15. 9. 1944. Dodeljen je bil v XIII. brigado, 2. vod. Prosim za sporočilo na naslov: Marija Vouk, Trnovlje št. 170, pošta Celje.

**Grobler Katica**, rojena 15. IV. 1918, iz Petrovč št. 70 pri Celju. Bila je nazadnje v službi pri „Mauthner Textilwerke“ v Št. Pavlu. Šla je v partizane meseca oktobra 1944 in je bila v Zgornji Savinjski dolini pri Pokrajinskem tehniku tovarišu Cankarju. V zimski ofenzivi je pogrešana in nimamo od nje nobene vesti. Vsakogar, ki bi kaj vedel o njej, prosim, da mi sporoči na naslov: Grobler Valentin, Petrovče št. 70 pri Celju.

## CELJSKI ŠAHOVSKI KLUB.

V soboto, dne 26. maja 1945 se je vršil prvi sestanek članov bivšega šahovskega kluba, na katerem se je obnovil celjski šahovski klub. Za začasnega predsednika je bil izvoljen tov. dr. Žgeč Franjo, vse ostale posle tajnika, blagajnika in zapisnikarja pa vodi tov. Rupar Emil. Redni šahovski sestanki se bodo vršili ob torkih in petkih od 18. do 21. ure v bivših prostorih bivšega celjskega šahovskega kluba v kavarni Evropa. Pozivamo vse šahiste, dobre in začetnike, da se udeležujejo teh sestankov. Le tako se bo lahko dvignil naš šahovski klub še na višjo stopnjo, kakakor je bil že v bivši Jugoslaviji.

Pozivamo pa tudi vse, ki posedujejo morebitne predmete, last šahovskega kluba, da jih izročijo tov. Ruparju. Prvi turnir se bo vršil po možnosti v najkrajšem času. — Dr. Žgeč Franjo, predsednik, Rupar Emil, tajnik.

Rokopise sprejema uredništvo »Nove poti«, Celje, Prešernova ulica, telefon št. 26. — Tiska Zvezna tiskarna, Celje. — Urejuje Lidija Potré.



V borbi za svobodo slovenskega naroda je žrtvoval 16. decembra 1944 svoje mlado življenje

## DRAGO STERBAN

na Planini pri Sevnici.

Bil je mitraljezec XIII. Udarne brigade Mirka Bračiča v IV. jurišnem bataljonu. Njegovo truplo počiva nekje na Planini.

Celje, Krško, Hrastnik, Rimske toplice, 29. maja 1945.

Oče, mati, brat Milan ter ostali sorodniki